בשמדבר דברי תורה ברבים יהיה כוונתו שיתכבד ויתפרסם הקדושה.

When speaking Torah publicly, the intent must be to honor and popularize the idea of holiness.²⁰

1 | Keter Shem Tov, (Kehot ed. R. J. Immanuel Schochet) no. 220(c)

Love of Torah is a joyous, intoxicating experience. 21

פעמים האדם כשיכור מחמת שמחת התורה שבוער בלבו אהבה גדולה,

2 | ibid., no. 21522

It is OK to move during Tefillah, it is important and cathartic to express your prayers physically, 23 and pay no mind to those who look at this askance.

ריב"ש ע"ה אמר, כשאדם מובע בנהר והוא מראה כמים> כמה
תנועות שיוציא עצמו מן המים השומפים אותו, בודאי הרואים
אותו לא יתלוצצו עליו ועל תנועתו, כן כשמתפלל ועושה תנועות אין
להתלוצץ עליו, שהוא מציל עצמו ממים הזדונים שהם הקליפות (ומ"ז>
הבאים לבטלו ממחשבתו בתפלתו.

⁽סי' נו) עיין כתר שם טוב ר(ב), מובא מ**ליקוטים יקרים** ד, ג ^{20}

⁻ וראה מסכת סופרים טז:ד ²¹

רבי יצחק נפחא פתח ״סמכוני באשישות אלו הלכות המאוששות רפדוני בתפוחים״ [אלו האגדות] שריחן יפה כתפוחים ״<u>כי חולת אהבה אני</u>״ (שיה״ש ב:ה) אמר ר' יצחק לשעבר כשהיתה הפרוטה מצויה היתה נפש אדם מתאו' לשמו' דבר הלכה ודבר אגדה.

עפ״י ליקוטים יקרים טז, א (סי׳ קסו) 22

²³ ענ׳ זה של תנועות גופניות תו״כ תפילה מקבל מקום די גדול במשנתו של נינו של הבעש״ט, רבי נחמן מברסלב. קודם אביא מש״כ ב**צוואת הריב״ש** (סי׳ סח): ״התפילה היא זיווג עם השכינה, וכמו שבתחילת הזיווג [יש] ניענוע כן צריך לנענע עצמו מש״כ ב**צוואת הריב״ש** (סי׳ סח): ״התפילה היא זיווג עם השכינה, וכמו שבתחילת הזיווג [יש] ניענוע כן צריך לנענע עצמו בתפלה בהתחלתה, ואח״כ יכול לעמוד כך בלא ניענוע ויהי׳ דבוק להשכינה בדביקות גדול...״. וב**ליקוטי מוהר״**ן קמא, תורה י(א): ״כשיש ח"ו דינים על ישראל, ע"י ריקודים והמחאת כף אל כף, נעשה המתקת הדינין.״ ועוד משנאמר בשם מוהר״ן ב**שיח שרפי קודש** (א:תרס) - ״אציע לך דרך לעשות תשובה: תרקד בכל יום״. יש אומרים שענ׳ תנועות גופניות בתפילה היא עפ״י תהלים (לה:י) ״כל עצמותי תאמרנה השם מי כמוך״. וי״א עפ״י מש״כ (שמות כ:יד) ״וירא העם וינועו״. וראה מש״כ אדמוה״ז באגרות קודש א:טו - ״אך עתה עברו תורות חלפו חוק בהוסדם יחד עלי לגזור גזירת שמד על התפלה להתפלל כמותם דוקא בחפזון ובלי שום תנועה והרמת קול כמלאכי עליון... אנן, יתמי דיתמי העולה בדעתם להדמות להם אין זה כ״א רוע לב ושקר בימינם.״

3 | ibid, no. 341 (a)

"All who say Israel sinned, are simply mistaken". If we may say it for King David, 24 we can say it for ourselves as well. One wants to believe that the concept of Teshuva really is this big. It becomes clear that Teshuva is the theme of the Torah, and the word of God to his people in general. We misunderstand King David because we absentmindedly assume his Teshuva is remotely anything like ours. We don't understand the earthshattering repentance he undertakes. Just like Avraham does for the concept of Hesed, so too King David for Teshuva.

במרז"ל לא הי' דוד ראוי לחטוא אלא שאם יחטא יחיד כו'. והנה
כמו דוד, אע"פ שארז"ל כל האומר דוד חטא טועה כו',
אעפ"כ התענה כ"ב שנה, וככל יום אמר אפר כלחם אכלתי כו' וכום
דמעות ושקויי בבכי מסכתי. ואנחנו העוברים לפני כסא הכבוד היום
כבני מרון, שארז"ל כחיילות של כית דוד, נלמוד מאדוננו דוד לבכות
ולשוב מחטאים. וכן רבים, ילמדו מעושי העגל דור המדבר שהם רבים,
ועשה אהרן להשיב רבים מהעון קשר ידו בברזל וסיבב מחנה ישראל
וצעק ובכה עד שחזרו כולם בתשובה ובכו עמו כמ"ש במדרש כו', וכן
אנחנו נהי' מקיש אתרעא דדמעה לשוב מחטאינו.

4 | Tzava'at ha-Rivash, no. 13

Ba'al Shem Tov's *Toros* were often disguised as ready-made *Eitzot*. Here we are provided with a powerful mindfulness exercise designed to win the struggle with the Evil Inclination. ²⁵ Let the words of prophecy course through you when you encounter base desire.

אם מתאוה לאיזה עבירה [ה"ו], אז יאמר הפסוקים של העבירה ההיא במעמים ובנקודות, בדחילו ורחימו, ואז תלך ממנו [התאוה]:

[&]quot;כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה" - "כל האומר ^{24}

²⁵ See David deSteno, "The Only Way to Keep Your New Year's Resolutions", New York Times 12/29/17: "Humans are notoriously bad at resisting temptation, especially (as research confirms) if we're busy, tired or stressed... this view of self-control is wrong...We too often think about self-improvement and the pursuit of our goals in bracing, self-flagellating terms: I will do better, I will muscle through, I will wake up earlier. But it doesn't need to be that way, and it shouldn't: Self-control isn't about feeling miserable.

5 | ibid., no. 141²⁶

It is told in the name of R. Mordechai of Neshchiz that the repentance is hidden within the sin like the oil in the olive. 27 Rebbe Nachman taught that there's always still a little spark of goodness that can redeem the deepest sinner. "At the end of the day, the law is the law and sin is sin, and we are not coming to permit the forbidden." But we cannot ignore the fact that the first human being, yetzir kapav of God Almighty had a claim: "Come, and see the works of God; He is terrible in His doing toward the children of men." 29

זה כלל גדול, בכל מה שיש בעולם יש ניצוצים הקדושים, אין דבר ריק מהניצוצים, אפילו עצים ואבנים, אפילו בכל המעשים שאדם עושה, אפילו עבירה שאדם עושה יש בה ניצוצות השבירה. ומה הוא ניצוצין שבעבירה? הוא התשובה. בשעה שעושה תשובה על העבירה מעלה הניצוצות שהיו בה לעולם העליון. וז"ש נושא עון, פירוש נושא ומעלה העון למעלה. וזהו גדול עוני מנשוא, פי' להרימו ולהעלותו לעולם העליון:

any defense of God. Same question may be asked about getting Ya'akov Avinu down to Egypt.

²⁶ ליקוטים יקרים סי׳ פג

²⁷ See *Rishfei Aish*, p. 17 (quoting *Likkutei Amarim* of the Maggid no. 217; *Maggid Devarav l'Ya'akov* par. *Tetzaveh*). I heard from a hidden *Tzaddik* that "Chassidus made innovations in three major areas: Torah, Tefillah, & determinism". Here, the Ba'al Shem sounds a decidedly radical note when appreciated in full. "Misnagdim wanted to chase away the darkness with stakes. Chassidus said, just turn on a light." I would say that perhaps determinism in Chassidus is always an *ex post facto* idea - it is never there to sanction sin *a priori*, but rather recognized as the first step in allowing the sinner to imagine the possibility of Teshuva.

⁻ ליקוטי מוהר"ן רפ"ב ²⁸

דע, כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות , <u>ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות, על-ידי-זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויוכל להשיבו בתשובה, וזה בחינת (תהלים לז:י): "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו שהפסוק מזהיר להשיבו בתשובה, וזה בחינת (תהלים לז:י): "ועוד מעט ואין רשע גמור, <u>אף-על-פי-כן צריך אתה לחפש ולבקש למצא בו</u> relatively mild, doesn't do anything to mitigate the sin) מעט טוב ששם אינו רשע וזהו ועוד מעט ואין רשע (itself. Basically still in the category of 'loving the sinner & hating the sin', etc עוד מעט טוב שיש בו עדיין, ששם אינו רשע, כי אף-על-פי שהוא רשע, איך אפשר שאין בו מעט טוב עדיין...

PS. 66:5. An accusation by Adam ha-Rishon against God (*Tanhuma* par. *Vayeshev* no. 4): "this is a set up". A conspiracy. He is saying that death was already a part of the master plan, always supposed to be this way, so why get so angry at me for sin, for bringing death into the world? The Medrash does not offer</u>

Serving God through joy alone is frivolity. Serving God through fear alone is depressing. Proper service of God requires both, ^{30} even though lived human experience is very different than this.

לעבוד את השם ביראה ובשמחה, והן תרין ריעין דלא מתפרשין, ויראה בלא שמחה היא מרה שחורה, ולא יאות לצער על עבודת ה' האיך לעבוד, רק תמיד יהיה בשמחה, ואפילו באותה שעה צריך ג"כ לעבוד אותו, ואין פנאי לישב אותו איך ומה*:

7 | no. 94

בבל דרכיך דעהו. זהו כלל גדול, דעהו לשון חיבור הה' בוי"ו, בכל מעשיו, אפילו בדברים גשמיים שעושה:

8 | no. 95

[ועזד כלל גרול,] צריך שתהיה עבודה לצורך גבוה לכד ולא כוונת ד"א [נ"א עצמו], אפילו המעט מן המעט לא תהיה לכוונת עצמו, רק כולו לשם שמים:

Selected Works Used in Preparation for This Series

- 1. R. Zev Reichman, Flames of Faith (Kodesh Press: New York, 2014)
- 2. Immanuel Etkes, The Besht: Magician, Mystic, & Leader (Brandeis University Press, 2012)
- 3. Rachel Elior, The Mystical Origins of Hasidism (Oxford Press: Portland, 2008)
- 4. R. Aryeh Kaplan, The Light Beyond: Adventures in Hassidic Thought (Moznaim: New York, 1981)
- 5. _____, The Hassidic Masters and their Teachings (Moznaim: New York, 1989)
- 6. R. Tzvi Freeman, 18 Joyous Teachings of the Baal Shem Tov (Chabad.org, 2011)
- 7. Sefer Tzava'at ha-Rivash (ed. R. J. I. Schochet; Kehot Publication Society: New York, 1998)
- 8. Sefer Keter Shem Tov (ed. R. J. I. Schochet; Kehot Publication Society: New York, 2004)
- 9. R. M. M. Schneersohn, 'Inyana Shel Torat ha-Hassidut (Kehot Publication Society: New York, 1965)
- 10. R. Peretz Golding, "The Baal Shem Tov: A Brief Biography" (Chabad.org)
- 11. Yitzchak Alfasi, "R. Israel Baal Shem Tov: Life and Teachings" [Heb.], Da'at: Shana b'Shana, May 2010
- 12. Essential Papers on Hasidism: Origins to Present, ed. Gershon David Hundert (New York University Press, 1991)
- 13. Hasidism Reappraised, eds. Joseph Weiss & Ada Rapoport-Albert (Liverpool University Press, 1998)